

[Hauch.]

punkter, som har foranlediget denne omfattende Forhandling gennem flere Dage, men der er dog et Par enkelte Ting, som jeg gerne vil benytte Lejligheden til at gøre en Bemærkning om. Der er for det første Det kongelige Teater. Nu maa man ikke tro, at den Kunstart eller de Kunstarter, som er repræsenteret ved Det kongelige Teater, og som gennem mange Aar har faaet en Udfoldelse, der paa mangfoldige Omraader maa siges at have naaet det højeste, man kan naa her i Landet, er noget, som mit Parti er imod, tværtimod. Vi maa i høj Grad ønske, at disse Kunstarter inden for Det kongelige Teater og Teaterverdenen i det hele taget kan trives saa godt som muligt; men vi mener, at de Beløb, som anvendes til Opretholdelse af Det kongelige Teater med de 3 Kunstarter, overstiger, hvad det er forsvarligt at anvende i en økonomisk vanskelig Tid. Befolkningen i al Almindelighed kan ikke forstaa, at vi skulde være nødt til at ofre saa mægtige Beløb, som gennem mange Aar har været ofret til dette Formaal. Der maa kunne findes en anden Ordning; i hvert Fald føler vi os ganske sikre paa, at et Beløb som det, vi har foreslaaet stillet til Raadighed, er fuldt tilstrækkeligt til Opretholdelse af den nationale Skuespilkunst, der i første Række er den, overfor hvilken vi føler Forpligtelser.

Jeg forstaaer for øvrigt ikke, hvordan den højtærede Undervisningsminister — jeg ser, at han desværre ikke er til Stede i Øjeblikket — tør nøjes med at opføre et Beløb af 750 000 Kr. som Tilskud fra Staten til Det kongelige Teater. Hvis jeg ikke er ganske forkert underrettet om den finansielle Stilling ved Det kongelige Teater — og det tror jeg ikke, jeg er —, mener jeg, at ærede Medlemmer i denne Sal bør vide, at naar de stemmer for dette Beløb paa 750 000 Kr. som Tilskud til Det kongelige Teater, saa drejer det sig i Realiteten ikke om 750 000 Kr., men om mere; det er i hvert Fald 1 Mill. Kr. og maaske 1 200 000 Kr. Naar man ganske aabenbart paa nærværende Tidspunkt kan se, at saaledes er det, synes jeg ikke, det er ganske rigtigt at opføre et Beløb paa Finansloven, som slet ikke svarer til det, der skulde være opført. Hvis man vil sige til os, at vi slet ikke kan drive Det kongelige Teater for det Beløb, vi vil stille til Raadighed, saa vil jeg svare, at det kommer jo an paa, hvordan man vil drive det, hvad man stiller sig som Maal. Saa vidt jeg ved, koster alene Operaen ca. 1 Mill. Kr., og selv om jeg meget maatte

beklage, om Operaen ikke skulde kunne opretholdes paa Det kongelige Teater, vil jeg dog mene, at den nationale Skuespilkunst uden Vanskelighed vil kunne opretholdes for det Beløb, vi har foreslaaet. Hvad angaar Det kongelige Teater, har Forholdene efterhaanden udviklet sig saaledes, baade med Hensyn til det Underskud, som her opføres, og som ikke dækker de virkelige Forhold, og med Hensyn til de mange og udviklede Forhandlinger, der har været ført, at den øvrige Befolkning, navnlig den Befolkning, som bor fjernere ude, slet ikke kan begribe, at denne Tilstand skal fortsætte. Efter hvad jeg kan se, er det Regeringens og Regeringspartiernes Hensigt at køre videre uden at foretage sig noget egentlig betydningsfuldt for at faa disse Udgifter sat ned, til Trods for, at man ustandselig taler derom.

Jeg kan heller ikke tilbageholde en Bemærkning om, at jeg maa anse det for tvivlsomt, om et af de Stykker, som gaar derovre, og som har været et ualmindelig godt Kassestykke, kan siges at falde inden for Det kongelige Teaters naturlige Rammer. Jeg er ganske overbevist om, at den Operetteform, som her er anvendt, ikke lader sig opretholde i Fremtiden, og navnlig tvivler jeg meget om, at det vil være muligt for Det kongelige Teater at finde et lignende Motiv, der er i Stand til at trække med en saadan Kraft og Styrke som „Orfeus i Underverdenen“. Vi mener, det maa være Regeringens Pligt virkelig at sætte noget ind paa at faa en Ordning af Det kongelige Teater, men vi finder det ikke særlig lovende, at de store Hovedstads-kommuner, København og Frederiksberg, med omliggende Kommuner, ikke synes at ville ofre noget paa Bevarelsen af Det kongelige Teater med de 3 Kunstarter. Hertil kommer desuden, at Forholdene vel efterhaanden vil udvikle sig paa en saadan Maade, at det i Fremtiden bliver meget vanskeligt at faa Rigsdagen til at bevilge de fornødne Midler, hvis man vedblivende vil køre videre med det nuværende Underskud.

Et andet Spørgsmaal, som har givet Anledning til megen Strid i det høje Folketing, er nogle Bevillinger paa Ministeren for offentlige Arbejders Budget. Mit Parti er ikke imod Anlæg af nye Veje. Under den Forhandling, der har været ført i Folketinget, har man fra visse Sider givet Udtryk for, at det var noget, vi skulde være imod. Det er ingenlunde Tilfældet, men vi er imod at opføre Beløbene som Forskudsloan, naar der ingen Sandsynlig-